Dosarul nr. 1-429/24 /1-24141018-32-1-10122024/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

12 februarie 2026 *****

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Andreia Cobzac, Alexandra Munteanu, Parascovia Nița

Cu participarea:
Procurorului Valentina Grigoraș
Avocatului Eugeniu Nichifor

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza penală privind învinuirea adusă față de:

Doroftei *****, născută la *****, cod personal *****, originară și domiciliată r. *****, s. *****, cetățeancă al Republicii Moldova, nu a fost angajată oficial câmpul muncii, necăsătorită, fără persoane la întreținere, la evidența psihiatrului și narcologului nu se află, nu are grad de dezabilitate, anterior judecata, în această cauză în stare de reținere sau arest nu s-a aflat;

de comiterea infracțiunii prevăzută în art. 321 Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 10.12.2024 pînă la 12.02.2026.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța.

c o n s t a t ă:

Doroftei* **,** la *****, aproximativ ora 16:50, fiind condamnată, în baza sentinţei Judecătoriei *****, sediul central, nr.***** din *****, îşi executa pedeapsa cu închisoarea în Penitenciarul pentru femei ********** din s. *****, r. Hînceşti, în timp ce se afla în una din încăperile sectorului nr. l, acţionând intenţionat, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, ignorând cerinţele art. 170 (1), (2) Cod de executare şi prevederile pnct. 89, 90 din Statutul executării pedepsei de către condamnaţi, aprobat prin Hotărîrea Guvernului *****, a manifestat un comportament agresiv faţă de angajaţii instituţiei

penitenciare şi a proferat cuvinte obscene în adresa acestora, după care, nesupunându-se cerinţelor legale ale personalului penitenciar de a înceta acţiunile sale ilegale, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului agentului superior de justiţie, Manic ***** Tudor, cauzându-i dureri fizice.

Organul de urmărire penală a calificat acţiunile inculpatei, Doroftei *****, în baza art. 321 Cod penal al Republicii Moldova și anume: nesupunerea prin violenţă cerinţelor legitime ale administraţiei penitenciarului, săvîrşită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar.

Privind procedura.

În ședința de judecată inculpata, Doroftei *****, a recunoscut parțial vina în cele săvârșite.

Prin urmare, reieșind din art. 351-353 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în şedinţă publică, cu participarea acuzatorului de stat, Valentina Grigoraș, a inculpatei, Doroftei ***** și a apărătorului acestuia, Eugeniu Nichifor, cu asistența căruia inculpata a fost de acord, procedură care a fost acceptată de toţi participanţii la proces.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat, a o recunoaște vinovată pe Doroftei ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 85 Cod penal, prin cumul parțial, a-i stabili pedeapsa definitivă, închisoare pe un termen de 8 ani 11 luni și 8 zile, prin cumularea parțială neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei *****, sediul Central, prin sentința din *****, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

În ședința de judecată, apărătorul inculpatei a menționat că acțiunile inculpatei nu se încadrează în baza art. 321 Cod penal și a solicitat achitare acesteia.

Argumentele inculpatului.

În ședința de judecată, inculpata a menționat că a conflictul a avut loc vara trecută. Vrând s-o lovească pe Sabrina, o altă condamnată, a lovit-o în piept pe *****, deoarece s-a băgat în fața ei. Când a lovit-o i-a căzut rația, pe care a ridicat-o și a luat-o refuzând să o înapoieze.

Mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

În vederea prezentării învinuirii, acuzarea a prezentat ansamblul de probe administrate şi cercetate în şedinţa de judecată şi anume:

- *Declarațiile părții vătămate,* Manic *****, care a menționat că în anul 2024 activa ca agent superior în Penitenciarul nr. 7 ***** și în acea zi era la serviciu. A fost un mic incident între două condamnate. A intervenit și una dintre ele, Doroftei *****i-a dat peste mâna în care avea rația, învinuind-o că nu i-a luat apărarea. A scăpat rația jos iar Doroftei *****a luat-o și nu vroia să i-o restituie. A venit șefa pe serviciu și a întrebat ce s-a întâmplat. Nu a reușit să-i explice când Doroftei *****a lovit-o cu pumnul în piept. Nu a avut leziuni și nici dureri, nici la acel moment nici după. Acest incident s-a petrecut în sectorul 1, zona locativă, regim deschis (f.d.145);
- *Declarațiile martorului*, Șoiman *****, care a menționat că în iunie, 2024 se afla la serviciu în calitate de agent șef principal de justiție. Aflându-se în sector, a auzit

strigăte la sectorul numărul 1, s-a deplasat imediat şi a depistat condamnata Doroftei ***** având în mână staţia radio numărul 4. La remarcile făcute de a-şi înceta acţiunile, condamnata a manifestat un comportament excesiv de agresiv. Imediat a anunţat pe staţia radio despre situaţia dată, iar în câteva minute s-au apropiat şeful de grup, comisar principal de justiţie Turcanu ***** şi inspector superior de justiţie Vânagă *****, care au întrebat situaţia, iar în acel moment condamnata Doroftei *****a lovit-o cu pumnul în piept pe agentul superior Manie *****. Imediat au intervenit şi comisar principal Turcanu *****şi inspector superior Vânagă *****şi au sustras staţia radio din mâna condamnatei, după care condamnata a fost condusă către unitatea de serviciu pentru a depune declaraţii. Toate cele menţionate au fost înregistrate cu camera video numărul 3 (f.d. 144);

- *Procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 04.06.2024* privind constatarea bănuielii rezonabile de comitere a infracţiunii prevăzute de art.321 Cod penal, de către condamnata Doroftei *****la data de ***** (f.d.7);
- *Procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 28.10.2024,* prin care au fost examinate înregistrările video de la data de ***** la faţa locului comiterii infracţiunii (f.d.20-23);
- *Corpul delict*- înregistrările video din data de ***** stocate pe suportul electronic de model DVD-R, recunoscute prin ordonanța procurorului din 28.10.2024 (f.d.24).

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică a faptei constatate.

Potrivit art.14 Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de răspundere penală.

Potrivit art.8 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atâta timp cît vinovăţia sa nui va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, întrun proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printro hotărâr judecătorească definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

În conformitate cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvîrșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată relevă că inculpatei, Doroftei ***** i-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată şi într-o limbă pe care o cunoaşte, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuită, prin ordonanţa de punere sub învinuire, dar şi rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

La alin. (1) și (2) al art. 100 din același cod, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanţa statuează că chiar dacă inculpata, Doroftei ***** și-a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din declarațiile martorilor, a mijloacelor de probă acumulate la faza urmăririi penale, a celor prezentate în cadrul cercetării judecătorești şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată.

În continuare, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, cu precizarea că verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, condiții respectate în această speţă.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Într-o altă orientare, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea

consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

Prin urmare, conform ordonanței de punere sub învinuire (f.d.86) şi a rechizitoriului, acțiunile inculpatei Doroftei *****, comise la *****, au fost încadrate juridic în baza art. 321 Cod penal pe indici calificativi: nesupunerea prin violenţă cerinţelor legitime ale administraţiei penitenciarului, săvîrşită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1), (2) Cod penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Alin. (1), (2) art. 113 al aceluiași cod, stipulează că se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993"* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în şedinţa de judecată, instanţa menţionează faptul că starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatei a faptelor imputate s-au confirmat în totalitate.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat, precum și de apărător au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii.

Cu referire la componența infracțiunii prevăzută la art. 321 Cod penal instanța precizează că, obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la supunerea Mariei Doroftei, care execută pedeapsa în penitenciarul nr.7 ***** în baza sentinței de condamnare cu închisoare, cerințelor legitime ale administrației penitenciarului și anume cerințelor agentului superior al Penitenciarului nr.7 *****, Manic *****.

Prin urmare, instanța relevă că prin acțiunile inculpatei, Doroftei ***** s-a atentat la integritatea corporală sau la sănătatea persoanei, astfel fiind întrunit obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal.

În continuare, latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 321 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din două componente: 1) acțiunea/inacțiunea principală ce se realizează prin nesupunerea cerințelor legitime ale administrației penitenciarului; 2) acțiunea adiacentă ce se exprimă în aplicarea violenței.

Astfel, angajata Penitenciarului nr.7 *****, în scopul asigurării ordinii în incinta Penitenciarului nr.7 ***** și în scopul prevenirii acțiunilor ilegale ale condamnatelor, a

intervenit în aplanarea unui conflict apărut între două condamnate. Doroftei ***** nu numai că nu a executat cerințele legale a agentului superior Manic *****, dar și a aplicat forța fizică în privința angajatului penitenciarului manifestată prin lovirea cu pumnul în regiunea pieptului, fapt confirmat de către Manic ***** în ședința de judecată precum și din înregistrarea video cercetată.

Latura subiectivă a infracțiunii de nesupunere prin violență cerințelor agentului superior al Penitenciarului nr. 7 *****, Manic *****, se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii examinate constau în răzbunarea pentru îndeplinirea de către victimă a obligațiilor de serviciu, dezacordul cu cerințele legale ale angajatului penitenciarului, ură etc.

Subiectul infracțiunii examinate de asemenea este subiect special și anume persoanele ce sunt deținute în instituțiile penitenciare conform sentințelor de condamnare sau persoanele în privința cărora a fost dispusă măsura preventivă - arestare preventivă, totodată subiectul special trebuie să fie responsabilă și să fi atins vârsta de 16 ani.

Analizând materialele cauzei penale s-a constatat că Doroftei *****, este responsabilă, își ispășește pedeapsa penală cu închisoare în Penitenciarul nr.7 ***** în baza sentinței de condamnare ți la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Astfel, se constată că, inculpata Doroftei *****, întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute de art. 321 din Codul penal.

Astfel, prin acțiunile sale, Doroftei ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 321 Cod penal: nesupunerea prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, săvârșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

La acest capitol, instanța menționează că la stabilirea pedepsei, instanţa în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, ţine cont de caracterul şi gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Prin urmare, având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art. 61 şi 75 Cod penal instanţa, lecturând materialele dosarului, a stabilit că inculpata, Doroftei ***** nu este la prima sa abatere penală (f.d.40).

Circumstanțe atenuante, potrivit art. 76 Cod penal, în privința inculpatei Doroftei *****, de către instanța de judecată nu s-a stabilit.

Circumstanțe agravante, potrivit art. 77 Cod penal, în privința inculpatei Doroftei *****, instanța nu a stabilit.

Instanța de judecată relevă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și aplicării ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei inculpatului.

Astfel, față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune

inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Așadar, luând în considerație scopul pedepsei definit de articolul enunțat și ținînd cont de faptul că executarea pedepsei are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, personalitatea inculpatului, precum și de sancțiunea prevăzută de art. 321 Cod penal, la data comiterii faptei, instanța consideră oportună aplicarea în privința inculpatei Doroftei ***** a unei pedepse sub formă de închisoare.

De asemenea, instanța menționează că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

La moment inculpata, Doroftei ***** se află în penitenciarul nr. 7 *****, unde ispășește pedeapsa în baza sentinței Judecătoriei *****, Sediul central, din *****.

Conform art. 110 Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămînerii definitive a sentinţei de condamnare, generînd consecinţe de drept nefavorabile pentru condamnat pînă la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.

Instanța de judecată constată că inculpata nu a executat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei *****, Sediul central, din *****, astfel, instanța de judecată conchide că ultima, la moment are antecedente penale.

Potrivit art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenţie a uneia sau mai multor infracţiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracţiune săvîrşită cu intenţie.

Astfel, instanța de judecată constată că inculpata, Doroftei ***** a comis infracțiunea incriminată, având antecedente penale.

Prin urmare, instanța de judecată conchide că în prezenta speță se stabilește starea de recidivă, conform art. 34 alin. (1) Cod penal.

Respectiv, Doroftei *****, având antecedente penale, a săvârșit cu intenție altă infracțiune mai puțin gravă, fapt ce se califică drept recidivă simplă.

Conform art. 82 alin. (1) Cod penal, la aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracţiuni se ţine cont de numărul, caracterul, gravitatea şi urmările infracţiunilor săvîrşite anterior, de

circumstanţele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum şi de caracterul, gravitatea şi urmările infracţiunii noi.

Din considerentele indicate supra și, ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție, realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, ținând cont de faptul că inculpatul vina a recunoscut-o parțial, instanța consideră că față de Doroftei *****, urmează a fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Instanța ține să menționeze că, prin sentința Judecătoriei *****, sediul Central din *****, inculpatei Doroftei ***** i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 14 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei. Termenul executării pedepsei a se calcula din *****.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Instanța constată că la materialele dosarului a fost anexată sentința Judecătoriei *****, sediul Central nr. ***** din *****, prin care Doroftei ***** a fost condamnată în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 14 ani și 6 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip închis pentru femei.

Ținînd cont de sentința Judecătoriei *****, sediul Central nr. ***** din *****, prin prisma prevederilor art.85 alin. (1) Cod penal, instanța prin cumul, stabilește pedeapsa finală sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani și 6 luni de închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

Având în vedere că Doroftei ***** după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei stabilite prin aceasta, a săvârșit o altă infracțiune, instanța de judecată, în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, va adăuga la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei *****, sediul Central din *****, și-i va stabili definitiv inculpatei Doroftei *****, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani și 6 luni de închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

Aceste circumstanţe şi împrejurări conving instanţa de judecată că, corectarea şi reeducarea inculpatei, Doroftei *****, este posibilă, raţională şi echitabilă în condiţiile stabilite.

Măsura preventivă.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Potrivit materialelor dosarului nu au fost aplicate măsuri preventive.

Corpuri delicte.

În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Corpul delict- înregistrările video din data de ***** stocate pe suportul electronic de model DVD-R- de păstrat la materialele cauzei.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În ședința de judecată nu au fost invocate cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanța,

h o t ă r ă ș t e:

Doroftei *****, se recunoaște vinovată în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 321 Cod penal al Republicii Moldova şi se condamnă în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de timp închis pentru femei.

În conformitate cu art.85 alin. (1) Cod penal, ținând cont de pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei *****, sediul Central nr. ***** din *****, prin cumul parțial, se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 16 (șaisprezece) ani și 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

Termenul pedepsei urmează a fi calculat de la – 13 ianuarie 2020, cu includerea termenului de executare a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei *****, sediul Central nr. ***** din *****.

Corpul delict- înregistrările video din data de ***** stocate pe suportul electronic de model DVD-R- de păstrat la materialele cauzei.

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 12 februarie 2026.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță